

YMPÄRISTÖVALIOKUNNAN LAUSUNTO 19/2013 vp

Valtioneuvoston kirjelmä yhteisen maatalous- politiikan uudistamista koskevista komission ehdotuksista

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Suuri valiokunta on 21 päivänä toukokuuta 2013 lähettänyt jatkokirjelmän 5. MMM 20.05.2013 asiassa U 69/2011 vp ympäristövaliokunnalle mahdollisia toimenpiteitä varten.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- neuvotteleva virkamies Osmo Rönty, maa- ja metsätalousministeriö
- tutkimuspäällikkö Johan Åberg, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry

- erityisasiantuntija Tapani Veistola, Suomen luonnonsuojeluliitto ry.

Lisäksi kirjallisen lausunnon on antanut:

- ympäristöministeriö
- Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus.

Viitetiedot

Valiokunta on aikaisemmin antanut asiasta lausunnot YmVL 14/2012 vp, YmVL 15/2012 vp ja YmVL 4/2013 vp.

VALTIONEUVOSTON JATKOKIRJELMÄ

Ehdotus

Eurooppa-neuvosto pääsi kokouksessaan 7.—8.2.2013 ratkaisuun monivuotisista rahoituskehysistä kaudelle 2014—2020. Ratkaisu luo pohjan myös yhteisen maatalouspolitiikan uudistamisen sisältökysymyksissä etenemiselle. Eurooppa-neuvosto päätti asettaa yhteisön maksitusvelvoitteet kaudelle 2014—2020 yhteen prosenttiin jäsenvaltioiden yhteenlasketusta bruttokansantulosta, eli komission alkuperäistä ehdotusta leikattiin huomattavasti. Leikkaukset kohdistuivat myös maataloutta ja maaseudun kehittämistä koskevaan otsakkeeseen 2. Otsakkeen 2 kokonaistasoa leikattiin noin 4 % komission

esittämästä tasosta. Otsakkeen 2 sisällä suoria tukia ja markkinatoimia leikattiin noin 2 % ja maaseudun kehittämismenoja noin 8 %. Euroopan parlamentti äänesti kannastaan lainsäädäntöehdotuksiin 11.—14.3.2013 pitämässään täysistunnossa. Neuvosto muodosti oman yhteisen kantansa maaliskuun maatalous- ja kalastusneuvostossa 18.—19.3.2013, jonka jälkeen on aloitettu viralliset trilogineuvottelut kompromissista Euroopan parlamentin ja komission kanssa. Irlannin tavoitteena on saavuttaa yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksesta poliittinen yhteisymmärrys kesäkuun neuvostossa 24.—25.6.2013.

Trilogineuvotteluja on käyty tiiviissä tahdissa 2—3 neuvottelukertaa viikossa. Neuvotteluissa on aluksi sovittu sellaisista teknisistä asioista, joista toimielinten kannat ovat lähellä toisiaan, ja samalla kartoitettu mahdollisia ongelmakohtia, joissa kannoista pitää vielä neuvotella tarkemmin. Ratkaisuun pääsemiseksi kesäkuussa on kaikkien toimielinten joustettava omista peruskannoistaan.

Maatalousministerit arvioivat ja tarvittaessa tarkentavat omaa CAP-uudistuksen neuvottelumandaattiaan toukokuussa pidettävässä varsinaisessa neuvoston kokouksessa sekä erityisesti Dublinin epävirallisessa maatalousneuvostossa 26.—28.5, jossa paikalla ovat myös Euroopan parlamentin edustajat.

Koska uudistusten valmisteluaikataulu on vennynt alun perin suunnitellusta, on tarpeen säätää siirtymäkauden järjestelyistä vuodelle 2014. Osa uudistuksesta tulee siten voimaan 1.1.2014 ja osa vasta 1.1.2015 (mm. suorat tuet, epäsuotuisten alueiden tuki ja ympäristökorvaus, täydentävien ehtojen muutokset). Komissio on antanut 18.4.2013 siirtymäkauden säädöksiä ehdotuksensa (KOM(2013) 226 lopullinen), josta annetaan U-kirjelmä eduskunnalle. Siirtymäkausiehdotuksen hyväksyminen tapahtuu vasta syksyllä 2013. Lisäksi siirtymäkauden asioista säädetään myöhemmin annettavilla komission toimeenpanosäännöillä ja komission delegoidun säädösvallan perusteella.

Viljelijöiden olisi noudatettava tukikelpoisilla hehtaareillaan komission esittämää kolmea viherryttämistointia:

- viljelyn monipuolistaminen (neuvoston kannan mukaan vaatimukset porrastettaisiin tilakoon perusteella; poikkeusmahdollisuuksia tietyt vaatimukset täyttävälle alueille ja viljelijöille),
- pysyvän nurmen säilyttäminen viljelijäta-solla; poikkeusmahdollisuuksia jäsenmaille ja alueille,
- ekologinen ala (5 %, joka nousisi mahdollisesti 7 prosenttiin vuonna 2018), poikkeusmahdollisuuksia tietyt vaatimukset täyttävälle alueille ja viljelijöille.

Viherryttämisvaatimukset voitaisiin neuvoston yleisnäkemyksen mukaan jäsenmaan niin päättäessä kattaa sellaisilla vastaavilla toimilla, jotka tuottavat yhtäläisen tai korkeamman hyödyn ilmastolle ja ympäristölle joko maaseudun kehittämisasetuksen ympäristökorvausten kautta tai kansallisten tai alueellisten ympäristösertifiointiohjelmien kautta (= ns. viherryttämistoimien ekvivalenssi). Komissio hyväksyisi vastaavuuden.

Tulevalla ohjelmakaudella ympäristökorvausjärjestelmän perustason tulisi komission ehdotuksen mukaan sisältää täydentävät ehdot, viherryttämistuen ehdot sekä ympäristökorvauksen vähimmäisvaatimukset. Ympäristökorvausta voitaisiin maksaa tämän perustason yli menevistä toimista. Euroopan parlamentti kannattaa tällaista kaksinkertaisen maksun estämistä, mutta neuvoston yleisnäkemykseen sisältyy kaksinkertaisen maksun mahdollisuus. Tiloilla, jotka sijaitsevat 62. leveyspiirin pohjoispuolella tai läheisillä alueilla ja joilla on peltoa yli 10 hehtaaria, peltoalalla olisi oltava vähintään kaksi kasvia (perussääntö: yli 30 hehtaarin tiloilla olisi oltava kolme kasvia). Myös metsäisille alueille tulisi poikkeus ekologisen alan vaatimukseen.

Euroopan parlamentti on pitkälti samoilla linjoilla neuvoston kanssa muissa kohdissa, paitsi ekvivalenssin mahdollisuudessa ja tietyissä jäsenmaille, alueille ja viljelijöille annettavissa poikkeusmahdollisuuksissa. Komissio pitää neuvoston ja Euroopan Parlamentin linjaa liian heikkona kokonaisuutena.

Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto pitää neuvoston yleisnäkemystä hyvänä pohjana Euroopan parlamentin ja komission kanssa käytäviin trilogineuvotteluihin. Suomi pyrkii edesauttamaan ratkaisun aikaansaamista EU:n yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevasta perusasetuksesta Irlannin puheenjohtajakaudella. Ratkaisuun pääseminen on tärkeää, jotta tulevan yhteisen maatalouspolitiikan toimeenpanoa ja maaseudun kehittämisohjelman hyväksymistä koskevissa prosesseissa päästään eteenpäin. Valtioneuvosto on osana kokonaisratkaisua valmis harkitsemaan myös neuvoston,

Euroopan parlamentin ja komission trilogineuvotteluista tulevia neuvoston yleisnäkemyksistä poikkeavia ratkaisuehdotuksia sillä edellytyksellä, että tehtävät ratkaisut eivät ole ristiriidassa Suomen yhteisen maatalouspolitiikan uudistukselle yleisesti asettamien tavoitteiden kanssa eivätkä sanottavasti lisää hallinnollista taakkaa tai kustannuksia julkiselle hallinnolle tai elinkeinolle suhteessa neuvoston yleisnäkemykseen. Valtioneuvostolle on erityisen tärkeää saavuttaa hyvä neuvottelutulos seuraavissa asiakokonaisuuksissa, jotka ovat avoinna instituutioiden välisissä trilogineuvotteluissa:

1. Valtioneuvostolle on tärkeää saavuttaa suorien tukien tuotantosidonnaisten tukien osalta mahdollisimman laaja myöntömahdollisuus. Valtioneuvosto voi kannattaa neuvoston yleisnäkemyä tuen enimmäismäärästä sekä Euroopan parlamentin kantaa mahdollisuudesta kohdentaa tukea kaikille maataloustuotteille.

2. Perustuen osalta on tärkeää, että tilatuen alueellista mallia noudattavien maiden tulisi voida päättää säilyttää olemassa olevat tukioikeudet ja niiden lisäosat sekä päättää niiden arvon mukauttamisesta. Jäsenmaille tulisi myös antaa laaja päätösvalta myönnettäessä tukioikeuksia perustuen kansallisesta varannosta.

3. Valtioneuvosto pitää neuvoston yleisnäkemyä hyvänä ja perusteltuna ratkaisuna viherryttämistuella. Samasta toimenpiteestä ei kuitenkaan pitäisi voida maksaa viherryttämistukea ja ympäristökorvausta. Lopullisen ratkaisun tulisi olla hallinnollisesti ja viljelijöiden

kannalta mahdollisimman yksinkertainen ja lähellä neuvoston yleisnäkemyksen linjauksia.

4. Muiden ehdotukseen sisältyvien uusien tukimuotojen osalta valtioneuvosto kannattaa jäsenmaille vapaaehtoista soveltamista. Erityisesti pienten tilojen tukijärjestelmän tulisi olla vapaaehtoisesti sovellettava hallinnollisten kustannusten minimoimiseksi.

5. Neuvoston yleisnäkemykseen sisältyvä mahdollisuus hyödyntää jäsenmaissa käyttämättä jääviä suoria tukia tulisi toteutua, jotta suorien tukien enimmäismäärä saadaan täysimääräisesti hyödynnettyä.

6. Maaseudun kehittämisen viljelijätukien (pinta-alatuet ja eläinpalkkiot) ennakko tulisi voida maksaa tuensaajille sen jälkeen, kun hallinnolliset valvonnat on suoritettu, ja ennen 16.10. ilman komissiolta haettavaa lupaa.

7. Sokerikiintiöiden osalta valtioneuvosto pitää neuvoston yleisnäkemyä parempana Euroopan parlamentin linjauksista siitä, että sokerin kiintiöjärjestelmää jatkettaisiin vuoteen 2020 saakka. Samoin perinteisten sokerinpuhdistamojen toimintaedellytykset olisi turvattava.

8. Valtioneuvosto voi hyväksyä neuvoston yleisnäkemyksen linjauksen epäsuotuisten alueiden aluejaosta ja katsoo, että aluejakouudistus tulisi toteuttaa yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä. Valtioneuvosto pitää hyvänä komission ehdotukseen sisältyvää mahdollisuutta epäsuotuisten alueiden tukitason nostamiseen nykyisestä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Valiokunta viitaten aikaisempiin lausuntoihinsa (YmVL 14/2012 vp, YmVL 15/2012 vp ja YmVL 4/2013 vp) uudistaa niissä esittämänsä kannanotot ja pitää ehdotusten kehittymisen suuntaa ympäristötavoitteiden näkökulmasta hyväksyttävänä. Valiokunta korostaa, että suorien tukien viherryttämistoimenpiteistä, täydentävistä ehdoista ja maatalouden ympäristötukitoimenpiteistä tulee luoda kokonaisuus, joka on ti-

latasolla toimiva ja jolla saadaan aikaan nykyistä suotuisampia ympäristövaikutuksia. Itämeren suojelun edistämisen kannalta ehdotetut viherryttämiskaavat tehostaisivat selvästi Itämeren valuma-alueella maatalouden vesiensuojelua.

Esitetyt muutokset nykyiseen EU-järjestelmään ovat osin teknisiä sekä pitkälti jatkoa edellisille uudistuksille ja linjauksille vähentää maatalouden ympäristökuormitusta. Valiokunta pi-

tää hyvänä jäsenmaille ehdotettua joustomahdollisuutta viherryttämistuen kansallisessa soveltamisessa, mutta uudistuksen ympäristötaivoitteita ei saa kuitenkaan vesittää liian suurilla kansallisilla joustoilla. Valiokunta korostaa, että viherryttämisen keskeisistä vaatimuksista tulee pitää kiinni neuvottelujen loppusuoralla. Muutoin on vaarana, että varsinkin niissä maissa, joissa ei ole Suomen tasoista vapaaehtoista ympäristötukijärjestelmää, ympäristön- ja vesien-suojelun taso saattaisi tulevalla ohjelmakaudella jopa laskea.

Valiokunta toteaa, että keskeisin viherryttämistoimenpide on ekologisen alan vaatimus, jolla voidaan edistää maatalousalueiden monimuotoisuutta ja oikein kohdennettuna edistää vesien-suojelun tavoitteita. Eurooppa-neuvoston päätelmissä todetaan, että ekologisen alan vaatimus tulee toteuttaa siten, että se ei edellytä pinta-alan poistamista tuotannosta ja että vältetään perusteettomat tulonmenetykset viljelijöille. Valiokunta pitää tätä lähtökohtaa hyväksyttävänä.

Tulevan ohjelmakauden ympäristökorvausjärjestelmän perustason tulee komission mukaan sisältää täydentävät ehdot, viherryttämistuen ehdot sekä ympäristökorvauksen vähimmäisvaatimukset. Ympäristökorvausta voitaisiin maksaa tämän perustason yli menevistä toimista. Samasta toimenpiteestä ei siis maksettaisi sekä viherryttämistukea että ympäristökorvausta. Tämä tarkoittaisi esimerkiksi sitä, että jos viherryttämistuessa on ekologisen alan määräraha-vaatimus, vastaavan suuruudesta ekologisen alan määrästä ei voisi maksaa ympäristökorvausta. Ympäristökorvausta voisi sen sijaan maksaa tämän vaatimuksen ylittävästä ekologisen alan määrästä tai ekologisen alan hoitotoimista, kuten esimerkiksi ekologisen alan niittämisestä. Euroopan parlamentti on kannattanut tällaista kahdenkertaisen maksun estämistä, mutta neuvoston kantaan sisältyy kahdenkertaisen maksun mahdollisuus. Valtioneuvoston kan-

nan mukaisesti valiokunta pitää tärkeänä, että samasta toimenpiteestä ei tule maksaa sekä viherryttämistukea että ympäristökorvausta.

Viherryttämisen haasteet liittyvät byrokraatian kasvuun ja valvontatarpeen mahdolliseen lisääntymiseen. Tukijärjestelmiä on kyettävä yksinkertaistamaan ja tekemään ympäristötoimenpiteisiin osallistuminen viljelijälle joustavaksi ja kustannustehokkaaksi. Valvonnan osalta tulee kehittää riskiperusteisuutta ja ottaa käyttöön ns. varhainen varoitusjärjestelmä, jonka mukaan mahdollisia sanktioita tulee edeltää kirjallinen varoitus. Valiokunta korostaa, että ympäristökorvausjärjestelmän tulee olla sekä viljelijän että hallinnon kannalta mahdollisimman yksinkertaisesti toteutettavissa. Lisäksi maatalouspolitiikan uudistuksen siirtyessä vuodella on tärkeää varmistaa, että ympäristösitoumukset ja -sopimukset jatkuvat katkeamatta siirtymäkauden ajan.

Valiokunta katsoo, että maatilatasolle on maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä tarjottava riittävästi ammattitaitoista, ajantasaista yhdistettyä tilakohtaista ympäristö- ja talousneuvontaa. Valiokunta korostaa neuvonnan erittäin tärkeää merkitystä ympäristötoimenpiteiden toteutumisessa ja kohdentamisessa, kuten esimerkiksi TEHO- ja RAHA-hankkeiden hyvisistä tuloksista käy ilmi. Samantyyppisiä hankkeita tulee toteuttaa myös tulevalla ohjelmakaudella.

Valiokunta korostaa lopuksi, että lopullisen päätöksen mukaisilla viherryttämistoimilla tulee saavuttaa nykyistä korkeampi perustaso koko EU:n maatalouden ympäristönhoidolle.

Lausunto

Lausuntonaan ympäristövaliokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan korostaen edellä esitettyjä näkökohtia.

Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 2013

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Martti Korhonen /vas	Jari Lindström /ps
vpj.	Rakel Hiltunen /sd	Eeva-Maria Maijala /kesk
jäs.	Tarja Filatov /sd	Tapani Mäkinen /kok
	Christina Gestrin /r	Martti Mölsä /ps
	Timo Heinonen /kok	Sari Palm /kd
	Pauli Kiuru /kok	Anni Sinnemäki /vihr
	Jukka Kärnä /sd	Mirja Vehkaperä /kesk.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Jaakko Autio.

ERIÄVÄ MIELIPIDE 1

Perustelut

Maamme tuotannon kannalta ongelmalliset (ot-
taen huomioon maamme tuotannon rakenne ja
peltolohkojen pirstaleisuus) ehdotukset viher-
ryttämisestä koskevat viljelyn monipuolistamis-
ta, pysyvää nurmea ja ekologista alaa. Viherryt-
täminen ei saa luoda pelkästään lisäbyrokratiaa,
jonka ympäristönsuojelulliset vaikutukset jää-
vät vähäisiksi. Viherryttämisen suurimmat huo-
let liittyvät säännösten monimutkaistumiseen,
lisääntyviin viljelykustannuksiin sekä valvonta-
tarpeen lisääntymiseen. Pelkona on, että komis-
sion ehdotuksen mukaisen maataloustukien vi-
herryttämisen myönteiset vaikutukset voivat
jäää Suomessa joka tapauksessa kokonaisuute-
na pieniksi, sillä Suomessa on jo olemassa katta-
va ja melko laaja ympäristötukiohjelma. Pidäm-
me välttämättömänä, että nyt ehdotetut ja Suo-
messä jo sovellettavat toimenpiteet voidaan so-
vittaa mahdollisimman hyvin yhteen.

Valtioneuvoston kannan mukaisesti pidämme
välttämättömänä, että komission esittämiä viher-
ryttämistoimia tulee yksinkertaistaa seuraavasti:

- viljelyn monipuolistamisvaatimuksessa
ehtona LFA-alueella on kahden kasvin vil-
jely komission esittämän kolmen kasvin
vaatimuksen sijaan.
- ekologisen alan tulee täyttää komission
asettamat tavoitteet ympäristöhyötyjen
saavuttamisesta. Ekologisen alan vaatimus
tulee kuitenkin toteuttaa Eurooppa-neuvos-
ton päätelmien mukaisesti siten, että vilje-
lijöille ei aiheudu perusteettomia tulonme-
netyksiä eikä pinta-alaa tarvitse poistaa
tuotannosta. Hallinnollisen taakan mini-
moimisen ja ympäristöhyötyjen saavutta-
misen näkökulmasta ekologisiksi alaksi
tulisi lukea esimerkiksi ne kesannot ja suo-
jakaistat, jotka sijaitsevat tukikelpoisella
peltoalalla. Metsä- ja suoperäisille alueille
tulee myöntää poikkeus ekologisen alan
vaatimukseen.

- viljelyn monipuolistamisvaatimuksesta ja
ekologisen alan vaatimuksesta tulee va-
pauttaa ne tilat, joiden peltopinta-alasta
huomattava osa (vähintään 70 prosenttia)
on nurmella, viherkesannolla ja/tai pysy-
villä kasveilla, kuten marjapensaille tai he-
delmäpuilla.
- pysyvän nurmen vaatimus tulee toteuttaa
kansallisella tai alueellisella tasolla lohko-
tason sijaan.
- ne viljelijät, joiden tuotannossa on jo muu-
toin erityisesti otettu huomioon ympäris-
töhoito ja -suojelu, tulee oikeuttaa joust-
vasti viherryttämistukeen.

Pidämme välttämättömänä, että tiloilla, jotka si-
jaitsevat 62. leveyspiirin pohjoispuolella, kah-
den kasvin viljely täyttäisi monipuolistamisen
ehdot. Katsomme, että tilatasolla pysyvän nur-
men ja laitumen säilyttämistä koskevaa vaati-
musta ei tule soveltaa, sillä sen toteuttaminen
voi olla mahdotonta alueilla, joilla on suurpeto-
ja.

Pidämme välttämättömänä, että Suomi kan-
nattaa Euroopan parlamentin ja neuvoston näke-
myksiä hiilirikkaiden maiden ns. "ensimmäisen
kynnön kiellon" poistamisesta.

Pidämme hyvänä jäsenmaille ehdotettua jous-
tomahdollisuutta viherryttämistuen kansallises-
sa soveltamisessa ja että kansallisten joustojen
tulee olla mahdollisia laajemminkin, kunhan
keskeiset vaatimukset ja viherryttämisen koko-
naistavoite saadaan toteutettua.

Mielipide

Edellä olevan perustella esitämme,

*että asian jatkokäsittelyssä varmistee-
taan Suomen erityisolosuhteiden vaati-
ma kansallinen liikkumavara ja*

*että suuri valiokunta muutoinkin ottaa
edellä olevan huomioon.*

Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 2013

Eeva-Maria Maijala /kesk

Mirja Vehkaperä /kesk

ERIÄVÄ MIELIPIDE 2

Perustelut

Esityksessä on kyse komission ehdotuksista (YMP) yhteisen maatalouspolitiikan uudistamisesta koskevista asioista uudelle rahoituskaudelle 2014—2020. Perussuomalaisten valiokuntaryhmä suhtautuu varsin kriittisesti koko esitykseen, sillä viljelijöiden ja koko suomalaisen maaseudun säilymistä, selviytymistä ja toimeentuloa on ajettu järjestelmällisesti alas niin Euroopan unionissa kuin maamme hallituksenkin toimien osalta jo vuosien ajan. Tästä suuntauksesta kertoo sekin, että koko maamme saama tuen määrä laskee huomattavasti tulevalla kaudella. Ensinnäkin meidän mielestämme viherryttämisaatteet eivät ota tarpeeksi huomioon tilojen erilaisia tilanteita ja mahdollisuuksia vastata näihin vaateisiin. Tästä johtuen viherryttäminen tulee lisäämään byrokratiaa ja valvonnan tarvetta kasvamaan. Olemme myös huolissamme siitä, mistä otetaan tähän kaikkeen tarvittavat resurssit.

Toisaalta valiokuntaryhmämme on yhä enemmässä määrin huolestunut myös siitä, että suoria tukia mukautetaan eli alennetaan jo kuluvallakin (2013) vuodelle. Käytännössä tämä tarkoittaa maatilojen suorien tukien leikkaamista tilakohtaisesti 3—5 prosenttiyksikköä. Vaikka tämä tukien alentaminen tuntuu pieneltä, sillä on kokonaisvaltaisesti suuri merkitys ja vaikutus maamme maataloudelle sekä sen säilymiselle maassamme. Tällä päätöksellä heikennetään entisestään maamme maatalouden ja maatilojen kannattavuutta. Muutoinkin kyseessä on yksi osa tulevan rahoituskauden tukijärjestelmän

olennaisesta kokonaisleikkauksesta. Tämä on erityisen huolestuttavaa varsinkin, kun komissio ei sulje pois jatkossa sitä, etteikö ns. rahoituskurimekanismia voitaisi joutua soveltamaan myös tulevien vuosien 2014—2020 välillä. Tällaista kehitystä me perussuomalaiset emme pidä suotavana. Lisäksi tämä sopii erittäin huonosti siihen kokonaiskuvaan, että koko unionin alueella pyritään säilyttämään ja ylläpitämään elinvoimainen elintarviketuotanto ja ruokaturva.

Kolmanneksi sekä valiokuntaryhmämme että koko perussuomalaisten eduskuntaryhmä on erityisen huolissaan siitä, että jälleen kerran yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen varjolla lisätään ns. Euroopan unionin valtaa entisestään, sillä nyt maaseudun kehittämisasetuksen pääta-voitteista on tiputettu pois metsätalouden kilpailukyky. Valiokuntaryhmämme katsoo, että tällä on iso vaikutus Suomelle pitkällä aikavälillä, vaikka EU ei suoranaisesti puutukaan metsätalouden hoitamiseen jäsenmaissa.

Lopuksi valiokuntaryhmämme haluaa kiinnittää erityistä huomiota siihen, että riippumatta yhteisen maatalouspolitiikan lopputuloksista ja aikataulusta, viljelijöiden maksatukset eivät saa olla myöhässä missään olosuhteissa.

Mielipide

Edellä olevan perustella esitämme,

että suuri valiokunta ottaa edellä olevan huomioon eikä yhdy valtioneuvoston kantaan.

Helsingissä 7 päivänä kesäkuuta 2013

Jari Lindström /ps
Martti Mölsä /ps